Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 177 605 van 10 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 augustus 2016.

Gelet op de beschikking van 22 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker vraagt een vierde maal asiel aan.
De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 69.394 van 28 oktober 2011 omdat geen geloof werd gehecht aan zijn asielrelaas. Verzoeker zijn tweede asielaanvraag werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker zijn beroep in het kader van zijn derde asielaanvraag werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 135.840 van 5 januari 2015.

2. Na lezing van het administratief dossier en de bestreden beslissing dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn huidige asielaanvraag zich heeft gebaseerd op het overlijden van zijn vader dat hij gelinkt zag aan zijn problemen destijds in Sri Lanka.

Ter staving van zijn huidige asielaanvraag legt verzoeker volgende documenten neer: een attest van een kerk in Sri Lanka, een overlijdensakte en twee verklaringen van overlijden van zijn vader, een enveloppe en foto's van zijn activiteiten voor de Tamilgemeenschap in België.

Uit de bestreden beslissing blijkt o.a. dat hij geen enkel document heeft neergelegd dat zijn identiteit onomstotelijk kon staven ten aanzien van de Belgische asielinstanties en dat hij er ook helemaal niet in slaagde om zijn zogenaamde nieuwe problemen te staven. Voorts slaagde hij er ook niet in om zijn beweerde activiteiten in België duidelijk naar voor te brengen en een juist zicht te geven op die activiteiten.

3.1. De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal.
3.2. In zoverre verzoeker zich beroept op elementen zoals aangevoerd in het kader van zijn eerdere asielaanvragen, wijst de Raad er op dat, eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.
De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

3.3. Verzoeker merkt op dat indien de commissaris-generaal twijfelt aan de authenticiteit van de neergelegde documenten, hij dit dient te onderzoeken en te bewijzen, minstens elementen of argumenten aan te brengen waaruit zou kunnen afgeleid worden dat er enige valsheid mee gemoeid zou zijn. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad iedere bewijswaarde kunnen weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie uit het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat het gemakkelijk is om valse of vervalste (juridische) documenten te verkrijgen in Sri Lanka, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker neergelegde documenten.
In zoverre verzoeker beweert dat de bestreden beslissing geen (concrete) motivering zou bevatten omtrent de subsidiaire beschermingsstatus, dient te worden opgemerkt dat feitelijke grondslag mist. Uit de beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven (deels) gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.
Waar verzoeker aanhaalt dat hij in België ook aan verscheidene manifestaties heeft meegedaan, merkt de Raad op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat: "Ten vierde slaagde u er ook niet in om uw beweerde activiteiten in België duidelijk naar voor te brengen en een juist zicht te geven op die

activiteiten. U gaf aan in België actief te zijn voor de TCO (zie gehoorverslag CGVS 27/03/2015 p.9). Echter legde u geen enkel duidelijk document of ander begin van bewijs neer dat uw activiteiten zou kunnen staven. U geeft aan dat u een brief vroeg, maar die niet kreeg wegens een politieonderzoek. Dit is een loutere verklaring van u zonder dat u dit op enige wijze staaft. U legt ook geen enkel ander bewijs voor, tenzij vier foto's. Maar op die foto's is niet duidelijk om wat voor soort activiteit het gaat. Bovendien gaat het om foto's die u met uw mobiele telefoon nam. Nergens kan blijken dat die foto's op enige wijze ergens zouden zijn gepubliceerd of bekend zijn voor de buitenwereld. Uw kennis over deze organisatie was trouwens zeer beperkt (zie gehoorverslag CGVS 27/03/2015 p. 8-10). U kende blijkbaar de volledige naam van de huidige leider niet. U kent ook de juiste benaming van de TCO, de Engelstalige naam waarvan de afkorting komt, niet. U zou in 2012 aan geen enkele activiteit hebben deelgenomen. U verwijst naar een manifestatie in Brussel en geeft aan dat het een bijzondere dag was, maar weet niet welke dag. U bent geen lid van de facebookgroep van TCO en u slaagde er niet in leden van TCO of activiteiten van TCO op facebook aan te duiden. Aldus komt uw betrokkenheid bij de TCO neer op een loutere aanwezigheid op een of andere bijeenkomst die u staaft met enkele zelfgenomen foto's. Dit geeft eerder blijkt van een niet oprechte betrokkenheid bij de TCO en minstens kan worden gezegd dat u in geen enkel opzicht kan stellen enig profiel te hebben binnen deze organisatie. Dat u dus problemen vreest in geval van een terugkeer naar Sri Lanka op basis van deze activiteiten kan niet serieus worden genomen."

Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst, (internet)artikelen en algemene (mensenrechten)rapporten (stuk 3) dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

4. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Sri Lanka."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 4 augustus 2016, voert verzoekende partij aan dat haar asielaanvraag afgewezen wordt omdat zij haar identiteit niet zou aantonen. Verzoekende partij wijst er op dat zij in België activiteiten heeft uitgevoerd voor de Tamil Cultural Organization. Zij legt ter terechtzitting een aantal stukken neer ter ondersteuning van haar identiteit en nationaliteit. Op de vraag naar de rest van haar paspoort stelt verzoekende partij dat zij haar paspoort verloren is.

Betreffende de door verzoekende partij middels een aanvullende nota ter terechtzitting neergelegde documenten ter ondersteuning van haar identiteit en nationaliteit, door haar in de bijgevoegde inventaris omschreven als "*Gelegaliseerde geboorteakte*" en "*Fotocopie v. zijn paspoort*", stelt de Raad vast dat het geen originelen betreft, doch slechts kopieën. Aan gemakkelijk door knip-en plakwerk te manipuleren fotokopieën wordt echter geen bewijswaarde gehecht (*cf*. RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135).

Aan voorgelegde documenten kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals eerder al werd vastgesteld en blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier blijkt daarenboven dat het in Sri Lanka niet moeilijk is om, desnoods via corruptie die er welig tiert, valse en/of vervalste stukken te verkrijgen. Overigens werd eerder ook al vastgesteld dat verzoekende partij er niet voor terugdeinst in het kader van haar asielaanvragen valse documenten neer te leggen. Verzoekende partij slaagt er hoe dan ook niet in haar verklaarde identiteit met concrete, originele en objectieve documenten aannemelijk te maken. Haar werkelijke identiteit staat derhalve niet vast.

Betreffende de door verzoekende partij bij haar aanvullende nota gevoegde foto waarmee zij haar activisme wil staven en hier in het bijzonder op de foto haar beweerde deelname aan een herdenking van helden, stelt de Raad vast dat de tekst die bij de foto staat niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling en het bovendien hoe dan ook een zeer vage en wazige foto betreft waaruit niet blijkt of kan worden afgeleid of een van de personen die hierop wordt afgebeeld daadwerkelijk verzoekende partij betreft. Bovendien bevat de foto geen enkele verwijzing naar of indicatie omtrent de datum, plaats en/of tijd, en is de afbeelding aldus nietszeggend, laat staan dat zij verzoekende partij haar verklaarde activiteiten en haar hiermee gepaard gaande vrees ook maar enigszins kan staven.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerking (en loutere herhaling) haar paspoort te zijn verloren en de algemene stelling dat zij in België activiteiten heeft uitgevoerd voor de Tamil Cultural Organization, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 4 augustus 2016 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar haar land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,	kamervoorzitter,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	M.-C. GOETHALS